

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 17:59*
צאת השבת: 19:03
רבינו תם: 19:40
שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

הכחות נשים צדיקות

גיליון 128

פרשת וילך תשפ"ב | שבת שובה | יש לשמור על קדושת הגיליון!

גמר חתימה טובה לכל בית ישראל!!!

פנינה לנשמה

סיפר תלמיד חכם אחד:

מעשה היה באשה אחת שנהגה לקחת איתה בעת לכתה לים (חוף נפרד) את בנה בן השנתיים. עד שפעם אחת הלך בעלה לשאול את מרן ה"חזון איש" זצ"ל אם טוב היא עושה, דהרי תינוק בן שנתיים הוא ואפילו אינו בכלל "חינוך", או שבכל זאת אין מן הראוי לקחתו?

השיב לו ה"חזון איש": "אם ברצונך שבן זה ישב וילמד, אל תתן לאשתך לקחתו עמה, כי המראות הללו שהוא רואה נקלטים בזכרונו גם בגיל הזה, ואח"כ כשירצה לשבת וללמוד, הרי אותם מראות יצופו ויבלבלוהו ויטרידוהו מלימודו".

(אוצר פנינים ועובדות)

פינת ההלכה

ביסווי הראש

- יש להיזהר ולשים לב שהמטפחת תכסה את השיער היטב מכל הצדדים, שלא יצאו שערות מלפנים, מאחור ומהצדדים.
- שיער היוצא לאחר שכיסתה את ראשה היטב יש אומרים שאסור מדרבנן, ויש אומרים רק מצד מידת הצניעות.
- מן הדין אסור לאשה לגלות כל שיער ראשה בבית, ולגלות מקצת שיערה אסור לפי דעת הזוהר הקדוש, וראוי לנהוג כך.
- יש להקפיד שהמטפחת לא תהיה רועשת בצבעה, או מקושטת בצורה בולטת המושכת את העין.
- כמו כן יש להקפיד על צורת קשירת המטפחת שלא תהיה באופן הגורם למשיכת העין.

סיפור לשבת

קוה אל ה'

שביבי אור

אור הצדיק

חכמת נשים

"גודל יראת שמים של אישה ניכר בכיסויי שיערה, כמידת דקדוקה בכיסויי הראש כן יראתה".

(דברי החזון איש לרב מקוממיות, מובא בספר פאר הדור חלק ג עמ' יח)

סיפור לשבת

מספר דקות, ממשיך המשולח ואומר, נפנה איש איש לביתו, וכל אחד יילך לעסקיו. אבל בוא יבוא היום, אחרי 120 שנותינו, וכולנו נעלה לשמיים, ונעמוד לפני בית דין של מעלה כדי לתת דין וחשבון על כל מה שעשינו בעולם הזה. והנה, פשוט וברור שהאיש שפגע בך, קיבל עונש על מה שעשה, ואולי אפילו בגלל זה הוא ייצא נקי בעולם הבא כי קיבל כבר את עונשו כאן בעולם הזה, אבל אז יפנו ויבואו אליך בטענות קשות, ויאמרו – הרי בגללך לא היו לאדם הזה ילדים! יזכירו לך את בואנו אליך, ויעלו את זכר התחנונים וההפצרות שהפצרנו בך למחול לו, ויטענו נגדך מדוע לא היית מוכן להתפייס, אך ורק כדי להיטיב לאיש ההוא, כדי שיזכה בפרי בטן. האם תהיה לך תשובה לטענות אלו שבוודאי יטענו בפניך? האם אתה מוכן לקחת על עצמך אחריות נוראה שכזו, בפני בית דין של מעלה?

הדברים הללו צבטו את ליבו, והוא ביקש לחשוב כמה דקות. האיש ישב וחשב, התבונן והעמיק בעניין, עד שקם ממקומו ואמר: אני מוכן לסלוח לו. האם הינך מוחל וסולח לו בלב שלם? שאלו. כן, אני סולח בלב שלם, השיב. שני המשולחים שכבר היו מאושרים מאוד על הצלחת השליחות החשובה שהוטלה עליהם, ביקשו מבעל הבית דבר נוסף. אם אנחנו כבר נמצאים אצלך בבית, הנה יש לנו את מספר הטלפון במונטריאול של האיש שפגע בך, בוא ונתקשר אליו, ונקשר בין שניכם, ותגיד לו בפה מלא שהינך מוחל לו.

היהודי הבני ברקי התלבט קמעה אבל בסופו של דבר היה מוכן גם לכך, הרבה דמעות זלגו מעיני הנוכחים באותו מעמד של מחילה, שנעשה בקו הטלפוני שבין מונטריאול לבני ברק.

כעבור שנה מהביקור הקודם בקנדה, מספר הרב פנחס כ. ביקרנו שוב בביתו של הגביר. והנה, רק ראה אותנו הגביר, ומיד התנפל עלינו והזמיננו אחר כבוד לאחד מחדרי ביתו, שם עמדה כבר עריסה עם תינוק, "לפני שלושה שבועות בדיוק, עשינו לו ברית מילה" – סיפר הגביר, אשר פרץ בבכי נסער! ... (אור לישרים)

הוא בדיוק רוצה מאתנו. שאלנו אותו על כך, והוא השיב שכיוון שהוא מתגורר בקנדה, אין לו כל מושג היכן נמצא כיום הבחור ההוא שפגע בו, הוא מאוד מבקש מאתנו כשנחזור לארץ ישראל, נעשה כל מאמץ לאתר אותו, ולבקש ממנו מחילה בשמו.

הגביר הוסיף שהוא מוכן כמובן גם לשלם לנפגע ככל שידרש, וכראיה לכך הוציא מגנזיו סכום גדול של כסף, ומסרו לידי המשולחים, שימסרוהו לידי הנפגע. האורחים הבטיחו שיעשו מצידם כל מאמץ לסדר את העניין.

חזרנו ארצה, סיפר הרב פנחס וכשפתחתי את ספר הטלפונים של בני ברק, גיליתי לשמחתי את השם שמסר לנו הגביר הקנדי. צלצלנו לשם, ושאלנו האם למד בשיבה ההיא בבני ברק באותה תקופה, ומשהתברר שהוא הוא האיש, ביקשנו לקבוע עימו פגישה. והנה בבואנו לפגישה, רק הזכרנו את שמו של האיש שפגע בו, נרתע בעל הבית ואמר "אל תזכירו לי את השם הזה... הוא ביזה אותי בצורה מחרידה..."

"אבל בדיוק למטרה זו באנו אליך", המשיכו השניים, וסיפרו שזה עתה הם חוזרים ממונטריאול, ופגשנו את האיש שפגע בך, והוא בוכה ומיילל על כך, וממש מורט את שערות ראשו, ומבקש סליחה ומחילה על מה שעשה. לא בא בחשבון, לעולם לא אוכל לסלוח לו על מה שעשה לי, השיב האיש.

ואז סיפרו לו שני המשולחים שהסיבה לבקשת הסליחה היא מפני שהאיש שפגע בו לא נפקד מזה שנים רבות בילדים, והוא בטוח שמענישים אותו מהשמיים על שפגע בך, והוא מתחרט על מעשיו ומבקש מחילה גמורה על כך. אבל הנפגע מסרב עדיין לדון בבקשה, ומצהיר שמבחינתו הדבר לא בא בחשבון, והוא אינו מוכן לסלוח בשום אופן.

אחד המשולחים העיז בכל זאת את פניו, ופנה אליו ואמר: תראה, הרי גם אתה יודע שאנחנו לא קשורים כלל לסיפור, ולכן קח ברצינות את הדברים שאנחנו אומרים לך, כי אין לנו שום מטרה אחת אלא לדאוג לטובתך, ולטובת האיש במונטריאול. בעוד

בענין מחילה בין אדם לחבירו סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפור נורא: "הסיפור דלהלן הגיע לאוזנינו ממש מקור ראשון, מהרב פנחס כ. – האדם שנבחר מן שמיא להיות המתווך בסיפור זה, בין הפוגע לנפגע, והוא זה שהעביר לנו את כל הפרטים המדויקים של המעשה המזעזע.

הרב פנחס הוא אחד משני משולחים הנוסעים מדי שנה לחוץ לארץ בשליחותו של אחד ממוסדות התורה החשובים ביותר בבני ברק, על מנת לאסוף כספים לאחזקתו של המוסד. באחת מנסיעותיהם הם פקדו את בתי הגבירים היהודים במונטריאול שבקנדה. והנה בשבתם בטרקלינו של אחד הגבירים הידועים, שח בפניהם בעל הבית על צרה המצויה בביתו, המעיקה עליו קשות. כפי שאתם רואים, הקדוש ברוך הוא בירכני בעושר רב, ולא חסר לי מאומה במילוי הצרכים הגשמיים, אבל כל זה אינו שווה לי, אם אני ורעייתי לא נפקדנו בילדים, והדבר הזה מדיד שינה מעינינו. אנחנו נשואים מזה שנים רבות, וברור שכל העושר הרב המצוי בביתנו, איננו שווה מאומה, אם לא יהיה לנו דור המשך.

הגביר המשיך להשיח את ליבו, ואמר שלאחר שפשפש במעשיו הוא חושב שהעונש הגיע לו משמיים בגין מעשה שעשה בימי בחרותו, בעת שלמד באחת הישיבות בבני ברק. כאחד הבחורים שהיו מעורים בחברה, עליתי על הבימה בליל פורים אחד, ו"התלבשתי" על אחד הבחורים, ביזיתי והעלכתי אותו לעין כל, וסיפרתי את קלונו ברבים. הבחור ההוא הסמיק והחוויר חליפות, ופניו האדמו מרוב בושה. גם לאחר שהחברים רמזו לי שאני מגזים, המשכתי להעליב אותו, ולא נחה דעתי עד שענינו של הבחור ההוא נשטפו בדמעות.

לי אישית אין ספק, שח הגביר בפני אורחיו המשולחים, שהעונש בא עלי בגלל המעשה המחפיר הזה שעשיתי בנעוריי.

ישבנו ושמענו את הסיפור בזעזוע רב, מספר הרב פנחס כ. אבל לא הבנו מה

קוה אל ה'

לבקוע שערי שמים

גם לאחר שאנו שבים בתשובה שלמה, גם לאחר שאנו באמת ובתמים מבטיחים להשתנות ומתכוונים לעמוד בדבורנו – עדיין זקוקים אנו לרחמי שמים רבים... מצד הדין, אין כל הגיון שנזכה לשנה טובה ומאושרת – לאחר שאת מתת החיים שקיבלנו בשנה שעברה לא נצלנו כראוי! ובכן כיצד נוכל לעורר רחמי שמים עלינו?

תשובה לדבר, יכולים אנו למצוא בדברי הפסוק: "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני". הקב"ה אומר: כאשר אדם צועק אלי – אני שומע אותו, כי כך היא מדתי! כשאדם צועק אל ה', גם אם אין לו זכויות הוא נושע!

ואמנם, כך מוצאים אנו גם בתהילים: "פני ה' בעושי רע להכרית מארץ זכרם, צעקו וה' שמע ומכל צרותם הצילם". מדובר כאן בפסוקים על 'עושי רע', על אנשים רשעים, שצפויין לענשים חמורים – עד כדי כריתת זרעם מעל פני האדמה! אולם למרות זאת, מלמד אותנו דוד המלך, כי אם הם יצעקו – ה' ישמע לקריאתם!

וכך גם אנו: אם נצעק מקירות הלב – נזכה שתפילתנו תשמע, אך עלינו לצעוק ועלינו לבכות!

וכך מוצאים אנו גם בגמרא. הגמרא בברכות אומרת שכל השערים ננעלו – מלבד שערי דמעה. הבכי והצעקה – מסוגלים לבקוע שערי שמים, וכך תגיע שוועתנו אל הקב"ה. אין ספור אסונות אפשר למנוע ע"י תפילה אחת! תפילה שנאמרת בצעקה ומעומק הלב, מתוך תחושה שרק ה' יכול לעזור – היא היא התפילה שזוכה להענות. (נתיבי אור – התעוררות ותשובה)

שכיבי אור

הדרך להגיע למעלת המעביר על מידותיו

סיפר הגה"צ רבי מאיר חדש זצ"ל:

בחודש אלול ביקשו מהסבא מסלבודקא זצ"ל עצה, מה ניתן לעשות כדי לצאת זכאים ביום הדין?

התשובה הייתה: "המעביר על מידותיו" – שהרי "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו" (ראש השנה י"ז).

עבר ראש השנה, הגיעו עשרת ימי תשובה. והנה קרא להם ה"סבא" שוב:

"העצה שיעצתי לכם היא עצה קשה. חושש אני, שמא לא תצליחו לעמוד בה. לכן מציע אני עצה אחרת: עבדו על 'עין טובה', שהרי 'טוב עין הוא יבורך'.

רבי מאיר חדש זצ"ל למד כאן, שה"סבא" לא חזר בו, אלא התווה דרך, כיצד להגיע לדרגת "המעביר על מידותיו" – דרך ה"עין טובה".

אדם המסתכל על זולתו בעין טובה, ורואה את מעלותיו, יצליח להתגבר על המכשולים ביחסים שבין אדם לחבירו, ויוכל להגיע עד לדרגת "המעביר על מידותיו". (אוצר פנינים ועובדות)

"עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מוריס משה בן אסתר ז"ל

ברכה מיוחדת לתורמים היקרים שיזכו לרוב נחת, שמחה,
הצלחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה, שלום אהבה אחווה
ורעות שפע ברכה להם ולבני משפחותיהם.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
רחל רשל בת איז'ה ז"ל

אור הצדיק

ט' תשרי - הילולת הצדיק רבי יצחק זאב סלובייצ'יק הרב מבריסק צוק"ל זיע"א

אתורתנו

"שש אנכי על אימרתך כמוצא שלל רב" (תהלים קיט, קסב)

מהו "כמוצא שלל רב". מדוע דוד המלך אינו מסתפק בדימוי השמחה בתורה לשלל רב.

אלא האיר מרן רבי יצחק זאב סלובייצ'יק מבריסק כך:

אכן, שלל רב הוא סיבה לשמחה, אך אינו דומה שמחתן של בעל השלל שהתרגל אליו – למוצא שלל רב. בשעת המציאה – השמחה גדולה ורבה. ולכך נתכוון דוד המלך: שמחתי בדברי תורה היא גדולה תמיד כאילו היה זה בשעת מציאה. והוא שאמרו חז"ל: בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. (הגש"פ מבית לוי/משל האבות)

מבחי הצדיק

בעת שישב מרן רבי יצחק זאב סלובייצ'יק על כס הרבנות בבריסק, נתפס יהודי בעל משפחה, סוחר בדים, מתושבי העיירה, על-ידי אנשי השילטון בעוון שעבר על חוק המדינה בעניין המכס. העונש הצפוי לו היה גלות לכמה שנים ב'סיביר'.

שמע הרב מבריסק על כך, ועוד באותו יום זימן אליו עורך דין, וסיפר לו, כי לדאבונו, הוא בעצמו נתפס בעבירה על חוק המכס, וכי עליו לעמוד בימים אלה למשפט חמור, ונפשו בשאלתו – מה יעשה?

עורך הדין אף ששנה ופירש, נבהל כל כך לשמע הדברים ממה שצפוי לרב, עד שדמו קפא בעורקיו, והוא לחש על אזניו כי עצה יחידה עדיין יש בידו: הוא מקבל עליו להיכנס לארכיון 'בית המשפט' בו רוחשים לו אימון רב, ולגנוב משם את 'תיק האשמה', ואף שהוא מסכן בזה את עצמו, בכל זאת, עבור הצלתו של הרב, מוכן הוא למסור את נפשו.

או-אז גילה לו מרן, שלמעשה הנידון אינו הוא, אלא איש פלוני מתושבי העיר, ורק כדי לשמוע ממנו דרך הצלה, התיר לעצמו לשנות בדיבורו. כמובן שעתה מיאן העורך דין לעשות את הדבר, אך מרן טרח להסביר לו במשך שעה ארוכה, כי צערו של הלה הוא צערו הפרטי ממש! כי מטבעו הוא מיצר על כל צרה של יהודי, והצלתו של הנידון – כהצלת גופו ממש. הדברים פעלו על ליבו לעשות כהצעתו, אך הוא התנה עם הרב, שיקבל ממנו הבטחה וברכה, שחלילה לא יתפס ולא יורע לו. מרן הבטיח. העורך דין עשה כהצעתו, הוא הוציא את התיק מן הארכיון ושרפו, והמשפט לא התקיים כלל... (משל האבות)

חכמת נשים

צעקה אחת מלב נשבר אל ה' יכולה לשנות את התמונה. אילו היינו יודעים כמה אפשר להשיג בתפילה, מהו כוחה של תפילה אין ספק שהיינו מנצלים יותר את היכולת העצומה הזו. ניתן ללמוד זאת מהנביאות שעמ"י זכה להן. נבואה זו דרגה רוחנית עצומה, וקשה להבין כיצד אשה שעל כתפיה היה מונח עול גדול של ניהול הבית שלה, זכתה להגיע למדרגה כ"כ גבוהה שצריך לעמול הרבה כדי לזכות בה.

העיסוקים הרבים ודאי טרדו את מנוחת הנפש, עול הבישול, הניקיון והכביסות, שנעשו כולם ללא עוזרת, כמובן, אך למרות הכל – הצליחו נשים להתעלות עד כדי כך שהגיעו למדרגת נבואה! כיצד יכולה אשה להתרומם לדרגה גבוהה כ"כ? יתכן שבזכות התפילה. שהרי ללמוד תורה אשה אינה יכולה, אולם להתפלל היא יכולה גם יכולה. והיכולת הזו להתפלל, היא הדבר הגבוה ביותר, הדבר שהכי קרוב והכי מקרב אל הקב"ה. אין בעולם דבר חזק כמו התפילה! (נתיבי אור- התעוררות התשובה)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאתו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרוחה ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשנ"מ
ת.נ.צ.ב.ה